

#VÁROS

2. OLDAL

ÉVÉRTÉKELŐ TURNÉ

A VÁROS PÉNZÜGYI HELYZETE, ELNYERT ÉS FOLYAMATBAN LÉVŐ PÁLYÁZATOK, PROJEKTEK: EZEK A TÉMÁK KERÜLTEK SZÓBA AZ IDEI TÁJÉKOZTATÓSorozaton. JANICZAK DÁVID ÖT HELYSZÍNRE LÁTOGATOTT EL. A POLGÁRMESTER KIEMELTE: A VÁROSVEZETÉS EDDIG IS MINDEN LEHETŐSÉGET MEGRAGADOTT ÓZD FEJLESZTÉSÉRE, AMI A LAKOSSÁGGAL EGYÜTTMŰKÖDVE GÖRDÜLÉKENYEN TUD MŰKÖDNI. HANGSÚLYOZTA: A JÖVŐBEN IS AZON FOGNAK DOLGOZNI, HOGY FEJLŐDJÖN A VÁROS, ERŐSÖDJÖN A MEGTARTÓKÉPESSÉGE, A VÁROSKÉP PEDIG SZEMET GYÖNYÖRKÖDTESSEN.

#HOBBI – ZÓ – NA

4. OLDAL

TAKARÉKOSKODÁS ÉS LUXUS

BAJNAI MARTIN ÉVA

MOZAIKDARABKÁKBÓL ÁLLÓ CSODÁI

#SIKER

7. OLDAL

AMITŐL ELAKAD A SZAVAD

A SÍPICHILI PAPRIKAŐRLEMÉNYEI,

SZÓSZAI IGAZI ERŐPRÓBÁT JELENTENEK

#SPORT

11. OLDAL

AZ UTÁNPÓTLÁS ÉLÉN

VÁRHIDI PÉTER SEGÍTI AZ ÓFC-T

ÉVÉRTÉKELŐ

"Turné"

– HOGY TISZTÁN LÁSSON

A VÁROS LAKOSSÁGA

A város pénzügyi helyzete, elnyert és folyamatban lévő pályázatok, projektek: ezek a témák kerültek fel az idei évértékelőn. Pontosabban évértékelő turnén, hiszen városunk polgármestere, Janiczak Dávid idén településünk öt helyszínére (a szentsimoni és a hódoscsépányi kultúrházba, a Civil Házba, a Polgármesteri Hivatalba, valamint a Városi Könyvtárba) látogatott el, hogy minél közvetlenebb módon, a lakosokhoz személyesebben szólva mondassa el, melyek azok a projektek, amelyek éppen zajlanak a városban.

A polgármester elsőként az önkormányzat nehéz pénzügyi helyzetéről beszélt. Elmondta, hogy ez miért alakult ki: a feladatalapú állami támogatások nem emelkedtek, a helyi adóbevételek viszont csökkentek. Így a kötelezően megnövekvő minimálbér és garantált bérminimum, egy váratlanul jött orvosi műhibaper, illetve a város legnagyobb adózója által befizetett 260 millió forinttal kevesebb iparüzési adó alaposan megkavarták a viszonyokat.

Az elvesztett börtönprojekt is szóba került. Az intézmény 250 új munkahelyet teremtett volna, és a már korábban kiképzett, jelenleg is a büntetés-végrehajtásban, de más városokban dolgozók hazajöhettek volna. Ám a polgármester szavaival élve „leírták” a térséget, Ózdot, hiába, hogy bevallottan az egyik legjobb pályázatot nyújtotta be a település.

Hangsúlyt kapott az ózdi életpályamodell is. Az önkormányzat ösztöndíjjal segíti azokat a helyi, településünkön tanuló diákokat, akik jó tanulmányi eredményt érnek el. A támogatás mértéke az átlagtól függ, a maximális juttatás havi nettó húszezer forint. Aki színötösre érettségizik, további ötvenezer forintot kap. Ez egyrészt zsebpénzként is szolgálhat, másrészt sok családnak jól jön a plusz bevétel.

Az életpályamodellhez hozzátartozik az is, hogy Ózdon második éve van egyetemi képzés: a Miskolci Egyetem Ózdi Kihelyezett Tagozatán már három szakon (anyagmérnök, szociális munka és mérnökinformatikus) tanulhatnak a hallgatók. A modell további részeit az ingyenes bérlakáshoz jutás, kedvezményes építéstelek-vásárlás és az első szülött gyermekre járó háromszázezer ezer forintos önkormányzati támogatás alkotják.

A továbbiakban a városban a korábbi években már megvalósult, illetve jelenleg folyamatban lévő projektekről esett szó. A polgármester elmondta, hogyan működik maga a pályázat. Ma Magyarországon a legtöbb fejlesztést uniós forrásból valósítják meg, nincs ez másképp Ózdon sem. Viszont az elnyert támogatásokat csak arra lehet költeni, amire kiírták a tendert, nem arra, amire az önkormányzat akarja. Városunk ebben a pályázati ciklusban 7,5 milliárd forintot kapott, ebből csak a csatornázásra 4,3 milliárd jut. A fennmaradó 3,2 milliárd tizenhat fejlesztés között oszlik el.

A projektek közül elsőként a csatornázásról beszélt. A három ütemben megvalósuló beruházás 2015-ben kezdődött a szennyvíztelep átadásával, majd egy csatornatisztító gépet vásárolt az önkormányzat. A harmadik ütem maga a csatornahálózat kiépítése, amelyhez az együttműködési megállapodást tavaly írták alá. A 2,3 milliárd forintnyi tervezett költség azonban még kétmilliárddal megemelkedett: a Nemzeti Fejlesztési Programiroda közbeszerzési eljárásán a legalacsonyabb árajánlatot a Mészáros és Mészáros Kft. az EuroAszfalt Kft.-vel közös konzorciuma adta 4,3 milliárd Ft összegben, így ők kezdték el a tényleges munkálatokat. Ebben az évben Ráctagban, Táblában, Szentsimonban, Urajon és Susán dolgoznak. A befejezés végső határideje 2020. december 31.

Szó esett a helyi projektek megvalósításáról és menetéről, a közbeszerzésekről is. A mostani, 2014-től 2020-ig tartó pályázati ciklusban tizenhat kisebb fejlesztésre kapott támogatást az önkormányzat. A még 2016-ban beadott tendereket

tavaly bírálták el, a kivitelezés pedig ezek esetében idén kezdődött el, és 2020-ig kell befejeződniük. Azonban az eltelt két év alatt a költségek jelentősen megemelkedtek, nemcsak a bérek, az alapanyagok tekintetében is. Az önkormányzat saját forrásból nem tudja pótolni a hiányzó összeget. Erre nagyon jó példaként hozta a piacrekonstrukciót. A közbeszerzési eljárásokra öt vállalkozót kötelezően meg kell hívni, majd nyilvánossá kell tenni,

hogyan mások is jelentkezhetnek. A piacra első és második alkalommal sem érkezett be érvényes ajánlat: egyik sem fért bele a támogatási keretbe. Méréseltek a műszaki paramétereket, majd a harmadik kiírásra már született olyan ajánlat, amelyik el is tudta vinni a kivitelezést. Jelenleg úgy néz ki, hogy jövő év elején, legkésőbb tavasszal át is adják. A 400 millió forintból térköves burkolatot, üzleteket, hűtőházat, irodákat és fedeleket építenek, utóbbit nemcsak az eladók, de a vásárlók feje fölé is.

A piachoz kapcsolódóan a kerékpárút-hálózat fejlesztéséről is beszélt. Azt a hidat, amely most a zöldes piacról a ruhás piacra vezet, ezen projekt keretében hat méterrel kiszélesítik. A biciklisek nemcsak ennek örülhetnek, hiszen a városban észak-déli, illetve kelet-nyugati

irányban több úton is felfestenek majd nyomvonalakat, valamint több épített kerékpárutat is létesítenek. Ehhez a pályázathoz tartozik egy, a Sárli és a Piac út kereszteződésében megépülő körforgalom is, amely a biciklisek és autósok számára egyaránt járható lesz.

Olyan projektekről is szó esett, amelyek már megvalósultak. A Család- és Gyermekegészségi Szolgálat felújított épületei például most már kellemes körülményeket biztosítanak mind a dolgozóknak, mind az oda érkezőknek. Nemcsak a belső terek, de a külső is megújult: az energiahatékonyság növelése érdekében külső szigetelést és napkollektorokat kapott az intézmény. A városrehabilitáció jegyében ismertette a Váci Mihály úton még folyamatban lévő és már lezajlott munkákat is, ahová az első bérlők be is költöztek. Újtelep rekonstrukciója hamarosan elkezdődik. A református templom közvetlen szomszédságában lévő, igencsak leromlott állapotban lévő ingatlan lebontása is tervbe van véve. Az Ív úti

templom előtt húzódó parkolót korszerűsítik, úgy alakítják át, hogy a szabad belátást ne akadályozza sem az autósok, sem a gyalogosok számára.

Az önkormányzat megnyert egy olyan pályázatot is, amely zöldmezős ipari park létrehozására irányul. Egy teljesen szűz területet közművesítenének, hogy arra aztán már csak odaköltözni kelljen egy vállalkozásnak. Elektromos töltőállomások létesítéséről is szó esett – ez a villanyautók elterjedésének egyik legfontosabb feltétele. Ilyenből három is lesz városunkban, csatlakozva az országos hálózathoz. Kisebb közösségeket érintő, de a sportolók számára és a kikapcsolódni vágyóknak fontos fejlesztés lesz egy kültéri fitnesspark létrehozása, amely a piac és a Vasvár út között húzódik majd.

A közfoglalkoztatási programokból származó újítások sem maradtak ki: a szikvízüzem, az Ózdi Városüzemeltető Intézmény állatsimogatója, gazdasági piaca, a gyümölcsfeldolgozó, vagy a Drótos-tető renoválása.

Kiemelte: A városvezetés eddig is minden projektre pályázott, minden lehetőséget megragadott Ózd fejlesztésére, ami a lakossággal együttműködve gördülékenyen tud működni. Hozzátette: a jövőben is azon fognak dolgozni, hogy városunk megtartóképesége erősödjön, a város fejlődjön, a városkép pedig szemet gyönyörködtessen minden itt élő és ideérkező számára. A város lakóival való kapcsolattartás még sosem volt annyira közvetlen és eredményes mint ebben a ciklusban, ezt továbbra is fenn kell tartani, hisz egymásért vagyunk – mondta Janiczak Dávid polgármester.

Bóta Nóra

Fotók: Béli Balázs

Amikor kínai a japán minta, és az egyszerűség ötvöződik

Egyszerre takarékoskodás és luxus. Lehet a spórolás eszköze, de lehet a fényűzés, a gazdagság fokmérője is. Akármelyik indokkal készül is, az igényesség, a pontosság mindkét esetben követendő példa, már ha valaki foltvarrára adja a fejét. A patchwork szó szerint is foltmunkát jelent, egyre népszerűbb hazánkban is, de azt biztosan kevesen tudják, hogy története visszanyúlik egészen az egyiptomi időkig, sőt találunk utalást Buddha életében is az apró selyemdarabokból összeállított mozaiktakarókra. Abban az időben luxustermékek voltak, csak a leggazdagabbak engedhették meg maguknak a nehezen beszerezhető kelmékből összeállított textíliákat. De kapcsolhatjuk a szegénységhez is, amikor a háziasszonyok az elnyűtt ruhadarabok még épen maradt részeiből készítették el a házban szükséges terítőket, takarókat, párnákat. Ma is kedvelt kézműves tevékenység, örök érvényű szabállyal: a legkisebb anyagdarab se vesszen kárba.

TETRISZ AZ ANYAGOKKAL

AHOGYAN BAJNAI MARTIN ÉVA MUTATJA

Már megszoktam az elmúlt években, hogy ámulatból ámulatba esek, amikor meglátogatom az éppen aktuális riportalanyomat. Nem volt ez másképp most sem, amikor Bajnainé Martin Évához érkeztem. Pedig nem ért felkészületlenül a találkozás, tudtam, hogy otthonában ízelítőt kaphatok a foltvarrás aktuális trendjeiről. De az így készült lakástextíliák száma és minősége, nem kevésbé az ötletessége mégis lenyűgözött. Már a bejárati ajtón is patchwork technikával készült dísz fogadott, de ilyen volt a konyhai edényfogó, a nappali asztalterítője, az adventi kalendárium, sőt a karácsonyfa szoknya is. Aztán rögtön kis is derült, honnan ez a sok kézimunka.

– Most már több mint tíz éve foglalkozom ezzel, s mivel főként hobbi szinten, így folyamatosan gyűlik a „stafíring” a gyerekeimnek és a családnak. Szeretem csinálni, de elsősorban saját célra. Vagy itthon dekorálom vele a lakást, vagy ajándék lesz a család számára. Persze én is apró dologgal kezdtem

a hobbijt, szaloncukrokat, dióbabákat, kis karácsonyi dekorációkat csináltam, aztán jöttek a farmertáskák, hiszen ha tönkre is ment egy-egy nadrág, rengeteg olyan része maradt épen, amit sajnáltam kidobni – és rögtön fel is pattant Éva, mert a kiszolgált farmerekből született táskák ma is megvannak, erősen strapabíróan, és szépen. Aztán ahogyan megnőttek a fiaim, egyre több lett a szabadidőm, úgy gondoltam, most már itt az ideje a tanulásnak is, és elkezdtem foltvarró tanfolyamokra járni. Nagyon szerettem azt az időszakot, mert nemcsak az éppen aktuális oktatótól tanultuk a technikákat, hanem egymástól is. Sokszor előfordult, hogy a kemény, egész napos varrás után még összeültünk és megvarrtunk egy-egy táskát, ami megtetszett valamelyik társunknál.

Ma már Éva is azon a szinten készíti a mozaikdarabkákból álló csodáit, hogy nyugodtan a képzeletbeli katedra másik oldalára is állhatna, hiszen nemcsak technikailag, hanem esztétikailag is művészi szintre fejlesztette tudását. Amikor rákérdeztem, nem tanítaná-e szívesen a foltvarrást másoknak, hatalmas mosoly volt a válasz.

– Talán, ha nyugdíjas leszek. Most munka mellett csinálom ezt, szeretetből, hobbiból. Nem az eladás a célom, hanem a magam és mások öröme. Igaz, rendszeresen találkozhatnak velem a kézműves vásárokon, de oda csak az apróbb munkáimat viszem. Azokat szívesen viszik tőlem a vásárlók, de az igazán szép és nagy dolgokat csak a családnak készítem – és mondanom sem kell, újra felpattant Éva, és már bontotta is szét a gondosan összehajtott ágytakarót. – Ezt a fiamnak készítem, apró kis fecnikből, papírvarrásos technikával.

Képzelnék el egy két méterszer két méteres takarót, apró háromszögekből. Az apró

háromszögek először egymáshoz kapcsolódnak, és négyzetek lesznek, de ezek sem nagyobbak egy csempe méreténél, majd ezekből áll össze a takaró egyik oldala. Mert az igazi foltvarrással készült textílek több rétegből állnak: az első réteg maga a minta, ez alá kerül egy vékonyabb, vagy vastagabb bélés, majd a hátoldala, hogy a munka igényesen nézzen ki.

– Ezeket a rétegeket aztán még meg is kell tűzni, nemcsak azért, hogy stabilan fekdűjjenek a különböző rétegek, hanem a minta

kedvéért is. Ki is emelhetünk vele mintákat magán az anyagon, mint például a matrjoska babákat ezen a neszesszeren, de saját mintát is kaphat a tűzés.

Na, éppen ezért kell nagy kézügyesség és pontosság ehhez a technikához, hiszen már az apró, egyforma darabok kivágása is embert próbáló feladat. De amikor ezt mondtam Évának, elmosolyodott, rögtön megmutatta az egyik – számomra – nagy titkot, hogyan készülnek az apró háromszögek, szinte sorozatgyártásban.

– A titok nyitja a szerszámokban van. Nem kell más, csak egy tökéletes körkés, egy jó vágólap és egy speciális vonalzó. Ezekkel gyerekjáték bármilyen forma kivágása, akár több rétegben is. Én ezzel dolgozom, de bizony vannak olyan patchworkösök is, akik mindent kézzel csinálnak, a szabást és a varrást is. Én is ámulattal nézem az ilyen munkákat, főleg a japánok között divat a teljes kézimunka.

És már kapom is a következő leckét, mert Éva igazi pedagógusként vezetett végig ezen a precíz technikán. Előkerülnek a magazinok, ma már magyar nyelven is beszerezhetőek a szabásmintás, képes folyamatábrás újságok. Ahogyan Éva fogalmazott, sokat tanult ezek szerzőjétől. Az egyik legnagyobb kincse egy japán nyelvű patchwork magazin, ami az európai szemnek már az írásjelek miatt is érdekes. Gyakorlott kezekkel ennek ellenére is

megvalósíthatók a benne rejlő ötletek, mert folyamatábrák, képes útmutatók is segítik az alkotni vágyókat. Bár nekem az egész kínainak tűnt, Éva megnyugtató: egyszerű ez, ebből is meg lehet tanulni ezt a technikát.

– Amikor egy nehéz, fárasztó nap után hazaérek, jólesik elmerülni az anyagok között. A tervezés, a szabás, a kivitelezés nagy munka ugyan, de amikor csinálom, megszűnik a külvilág, megnyugszom. Nagyon szeretem ezt a munkát. Igaz, van, amikor vagyonomat költök alapanyagokra, de megmondom őszintén, erre nem sajnálom a pénzt. Vagy az időt. S mivel hobbiszinten csinálom, tényleg saját kedvemre, még az a kényszer sincs bennem, hogy valakinek megfeleljek, vagy határidőben, vagy a kivitelezésben. Nem akarok mindenáron értékesíteni. Igaz, készülök a karácsonyi vásárra, de tényleg csak apróbb tárgyakkal. Mert jó a társaság.

Bajnainé Martin Éva igazi mestere a hobbijának, s ha vásárlóként nem is találkozunk majd terítőivel, ágytakaróival, bízom benne, hogy munkáit akár egy nagyobb kiállításon a nagyközönség is megcsodálhatja. Vagy tanulhat majd tőle szervezett keretek között az, aki szintén szerelmese a mozaikos textilvarrásnak. Nemcsak technikát, hanem pozitív hozzáállást és önzetlenséget is.

KÖZELI HELYEKEN...

A lányom bökdösi az oldalam, hogy ne égessem már, halkabban beszéljek, mégiscsak nyílt napon ülünk. És eszembe ne jusson megkérdezni, hogy mivel katolikus iskolában vagyunk, akkor Tréning atya lesz-e a tornatanár, mert akkor őt tutira nem veszik föl. Az – véleménye szerint – közel sem nyom majd ennyit a latban, hogy jelen pillanatban némely tárgyakkal közepesre áll, s ezzel most nem kívánok, mondjuk, a matektanára vállalra mázsás terhet helyezni.

Előző délelőtt még a kőműveseket néztük az Európai Szakképzési Héten, ha jól emlékszem az elnevezésre, aztán a hegesztőket és a pincéretket, szerinte nagyon jól hoszteszkedtem, csak ott is savaztam, hogy ha nem tanul rendesen, akkor majd jön hozzánk – értsd Gábor Áron – bolti eladónak. Ettől vélhetően, ahogy hazaért, azonnal fejest ugrott a matematika óceánjába, s nem instázott vagy messengerezett éjszakába nyúlóan, mint rendesen.

Az „elit” szülők bezzeg Egerbe is elvitték a csemetét, mert az neki jó lesz, hisz csak ott vannak normális oktatási intézmények, arrafelé nem cigiznek a szünetben a diákok a mosdóban, drogokról nem is hallottak, s a tanárok rendkívül korszerű módszerekkel oktatnak, nem úgy, mint a setét Borsodban. Hogy a gyerek mit szól ahhoz, hogy kiszakad a megszokott környezetből, az nem érdekes, mert apa meg anyja tudja a frankót. Egyáltalán elvárhatjuk-e egy tizenégy éves kamasztól, hogy megnevezze, mi szeretne lenni felnőtt korában...

Jó, megengedem, a mi időnkben még négyes átlag alatt nem igazán lehetett bejutni egy egri gimnáziumba, nyilván a JAG-ba sem, de hát változnak az idők. Viszont a vagányabb fiúk már akkor is cigiztek, Szmolnijnak hívták a hátsó férfi illemhelyet, oda jártak, még örszemet is állítottak. A lányvércérol nem voltak információim, de kétségeim sem. Ellenben teszióra után zuhanóztak a diákok, egy téglafal választotta el a nemeket, s néhány Dugovics Titusz folyton a várfalon termett, a két szem helyén kivágott nejlonszatyorral a fejen, hogy a csajok ne ismerjék föl, pusztán csak sikoltozzanak.

Azóta persze nemcsak a „vidéki” gimnáziumok presztízse csökkent, hanem a tanulható szakmáké is. Ezt észlelte a kormány, nyilván nem volt elég kőműves a stadionépítésekhez, s most köveket próbálnak mozgatni az ügy érdekében, de az íróasztalok mellől ez nem fog menni. Ha tizenhat év a korhatár tankötelesség tekintetében, mondhatni ez a családi pótlék aranyfedezete, a halmozottan hátrányos helyzetű diák nem koptatja tovább az iskolapadot. (Zárójelben jegyezzük meg, hogy amikor tizennyolc év volt a korhatár, s egy ilyen nebuló benn ült mondjuk ötödik osztályban, az sem volt túl egészséges.)

A lányom közben valami videót néz az iskolai életről, képzeletben már ott van a csacsiaivatón, részt vesz egy külföldi kiránduláson, sportnapon. Aztán a kivetítőn hófehérben keringőznek a lányok a szalagavató bálon, ő gondolatban már ott lépdel egy fiú karjaiban, ránézek, nem mondom, hogy nem jelenik meg egy könnycsepp a szemem sarkában, de inkább irigykedem, hogy mennyi minden vár még rá. De bármilyen is belőle, bárhová sodorja az élet, eshet hó vagy fújhat a szél, akkor is az én Kislányom marad...

TÁNCLÉPÉSEK AZ ÖRÖKKÉVALÓSÁGNAK

ÖTÖDSZÖR EMLÉKEZTEK GÁLÁVAL ADORJÁN LAJOSRA

Az ózdi néptánc és Adorján Lajos neve az évtizedek során elválaszthatatlanul összeforrt. Lajos bácsi már öt éve végleg elbúcsúzott tőlünk, emlékét viszont az Olvasó táncterme és évről évre néptáncgála is őrzi.

Tíz éves formában gyerekek táncoltak a tornateremben, jól emlékszem, ott voltam köztük én is. Sután tettem jobb lábam a bal mellé, az esetlen mozdulatok lassan formálódtak tánclépésekké. Aztán belépett egy bácsi, széles mosollyal az arcán. A nagyobbak összesúgtak: *itt van Lajos bácsi!* Nem értettem még, nem tudtam, ki is ő. Sugárzott róla, hogy élete a néptánc, és legalább annyira rajong a gyerekekért is. Az apró táncosokért, akikre pillanatok alatt átragadt a lelkesedés.

Adorján Lajos az ózdi néptánc emblemikus alakja volt. Nemcsak táncolt és tanított, hanem kutatta is a térség hagyományait. Az amatőr néptáncmozgalom elismert egyénisége, az Ózdi Kohász Néptáncgyűttes alapító tagja, Ózd Díszpolgára öt évvel ezelőtt búcsúzott el örökre, de emlékét azóta is töretlenül őrzi városunkban. Az Olvasóban róla neveztek el az emeleti tánctermet, és minden évben gálával tisztelnek előtte. Az V. Adorján Lajos Néptáncalkotó Tóth Zsolt, az Ózdi Néptánc Egyesület vezetője köszöntötte a jelenlévőket, kiemelve, hogy ezen az alkalmon a múlt, a jelen és a jövő egyszerre lép színpadra. Ezt követően Lajos bácsi fia, Adorján Attila – aki maga is táncos volt – mesélt kedves, személyes történeteket.

„Ahogy a jó kertész a gyümölcsfáit metszegeti: valamit visszavág, valamit fejlődni enged, édesapánk is így metszegette, egyengette a fiatalok útját. Megpróbálta mindenkiből a legjobbat kihozni, hogy minél teljesebb, gazdagabb legyen az életútjuk. És azt nem az egyetlen tanult, hanem ehhez csodálatos érzéke volt, ami egy dologból fakad: hogy szerette az embereket” – fogalmazott Adorján Attila.

Sok-sok évet dolgozott együtt Adorján Lajossal az Ózdi Művelődési Intézmények igazgatója. Pappné Szalka Magdolna beszédében úgy fogalmazott: az Olvasó évtizedekkel ezelőtt bölcsője volt a helyi néptáncnak.

„Az a város, az a kulturális intézmény, mely ilyen nagy elődöket tudhat maga előtt, azt gondolom, nem kétséges, nem szabad, hogy kétséges legyen, hogy a múlt mellett jelene és jövője van. Lajos bácsi semmi mást nem szeretett volna, mint ezt, hogy jövőt is építsünk” – mondta el köszöntőjében Pappné Szalka Magdolna.

A köszöntők után a tánc volt a főszerep. Elsőként a házigazda Ózdi Néptánc Egye-

sület lépett színpadra szilágysági táncokkal, majd szinte minden helyi csoport bemutatott egy-egy koreográfiát. A Vadszilvák Gyermekek Néptánc csoportnak, a Szabad Szombat Táncgyűttesnek és a Szarkaláb Néptáncgyűttesnek is tapsolhatott a népes közönség. De nemcsak ózdi táncosok emlékeztek Lajos bácsira: fellépett a Domaházi Hagományőrző Egyesület, az arló Csillagfűrt Néptánc csoport, a Velezd Néptáncgyűttes és a Kisszinavölgyi Néptáncműhely növendékei is.

A programban számos tájegység tánci szerepeltek: voltak rábaközi, mezőföldi, szatmári vagy éppen kalocsai koreográfiák. Egy valami azonban minden produkcióban közös volt: a széles mosoly a táncosok arcán. Az a mosoly, ami Lajos bácsit is jellemezte. Mert nemcsak tánclépéseket adott ő az örökkévalóságnak, hanem mosolyt is a léleknek.

Lendvai Zsolt

BIBBY COMPANY KFT.

**MÁRKAFÜGGETLEN
AUTÓ ÉS GUMISZERVÍZ**

• OLAJCSERE • KIPUFOGÓ RENDSZER JAVÍTÁS
• FÉK JAVÍTÁS • MOTOR FELÚJÍTÁS
• FUTÓMŰ ÁTVIZSGÁLÁS, JAVÍTÁS, BEÁLLÍTÁS

• GYÁRI ÉS UTÁNGYÁRTOTT ALKATRÉSZEK BESZERZÉSE

• AKKUMULÁTOROK SZÉLES VÁLASZTÉKA

• DPF RENDSZEREK KARBANTARTÁSA, TISZTÍTÁSA

• TPMS RENDSZEREK ILLESZTÉSE

• GUMISZERELÉS, CENTÍROZÁS, ÚJ GUMIABRONCSOK BESZERZÉSE

• SZÁMÍTÓGÉPES DIAGNOSZTIKA, HIBAKÓD OLVASÁS-TÖRLÉS

Ózd, Volny József út 1. (rendőrség mellett, volt gyári garázs területén)
Tel.: 06-48/572-516, 06-30/953-0705, 06-30/718-2450
E-mail: bibbycompany@gmail.com Nyitva: Hétfő-Péntek: 8.00-16.00

SIPICHILI

– AMITŐL ELAKAD A SZAVAD

„Vegyétek és egyétek” – szól az egyik kommentelő az „Ózdi rettenet” közösségi oldalán, azonban nem árt óvatosságnak lenni! A „Sipichili”-féle termékek, paprikaőrlemények, szószok igazi erőpróbát jelentenek, az erős ízek kedvelőinek viszont igazi csemegék. Az „Izzó Acél” chili cseppjei, vagy éppen a „Szennai gyilkos” szósz extra erős ízvilága decembertől már az ózdi piacon is mindenki számára elérhető... már aki bevállalja.

Kevés az olyan közvetlen, felszabadult interjú, mint amit Sipos Dáviddal összehoztunk. Fiatalos lendület és igazi lokálpatriotizmus, amit elsőre lehet nála tapasztalni. Életútja sokban hasonlít több ózdi fiatal eddigi életpályájához: 2011-ben érettségi vizsgát tett nyelvvizsgát is szereve, majd két-két hónapokat dolgozva tevékenykedett a vendéglátásban Angliában, illetve Budapesten, ám – ahogy fogalmaz – „mások erősebbek voltak”, vagyis kint tudtak maradni. Ő nem. „Ez nem az én világom” – utal a megszokott környezettől, családjától és barátaitól való tartós távollétre, így a hazatérés mellett döntött. Szüleitől szintén nem idegen ez a terület: az általuk vezetett, Ózdon korábban nagy ismertségű és elismertségű Halászcsernye „utódja”, az Európa Étterem 2012-ben zárt be végleg a visszaeső forgalom miatt.

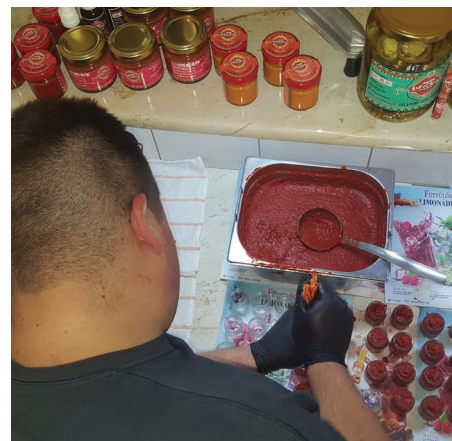
A 2007-ben átvett és bérelt Vadló Western Kocsmát vezető 27 éves srác gondolt egy újat, és önmagát is képezve megvalósította azt. „Egyszerűen rákerestem a világ legerősebb paprikájára az interneten” – emlékszik vissza az új kezdeményezése kezdeteire, s meg is találta, amit keresett.

2016-ban Dávid Kínából rendelt Carolina Reaper-magokat, majd a család szennai portáján mintegy 40 palántát kezdett nevelni. Az igényhez viszonyított hely azonban csakhamar kevésnek bizonyult, így Hódoscsépányon, nagyszülei 500 négyzetméteres telkén folytatta, a későbbi tervei pedig a Vanyicsón folytatódó „gazdálkodás” szerepel. Érdekesség, hogy mindent önállóan tanult meg a világháló segítségével, ahol az egyes portálok és közösségi oldalakon sok tanácsot, segítő, támpontot talált a gondozás mellett például az egyes kártevők elleni védekezéshez. Az édesapja nevére kiállított kistermelői engedélyt kiváltva negyven kilométeres körzeten belül lehet árusítani, a közeljövőben viszont tervei között szerepel egyes rendezvényeken, vásárokon való megjelenés is.

Mindennek az alapja a főzés – jelenti ki beavatva engem is a tevékenységébe, majd – terméktől függően – következik a fűszerezés babérlevél, cukor, só, bors, koriander, ecet felhasználásával. Miközben Magyarország zöldségkertészetének legmeghatározóbb tevékenysége jelenleg a paprikatermesztés, a chilifélék esetében más szempontokat is figyelembe kell venni: itt meglehetősen hosszú tenyészidejű, sok napfényt igénylő növényekről van szó, így a „termelési szezon” júliustól novemberig tart. Fontos tudni, hogy a chilipaprika serkenti a vérkeringést, javítja az emésztést, és antibakteriális hatású, egyes kínai kutatási eredmények ugyanakkor vérnyomáscsökkentő, más – szintén tudományos – kutatások pedig zsírégető hatásáról számolnak be.

Úgy tűnik tehát, az újító szándék kedvező fogadtatásra talált helyben és távol, sok az érdeklődő, szükségszerű a termelés bővítése. A jó befektetés, a munka szeretete azonban nem minden. Sipos Dávid ózdi fiatalembert jól átlátja mindezt, és nem elégedett meg azzal, ami van. „Szeretem a megszokott

dolgokat a komfortzónámban” – mondja nekem mosolyogva, mégis határozottan; azonban itt nem szabad megállni. Ő is érzeke, hogy a városban „elfogytak a régi emberek”, megfoghatkozott a baráti kör, az eltávozottak ritkán látogatnak haza, saját vendéglátóköre átalakult, sok az utcán, közterületen látható „kilátástalan arc”, gyakori az egzisztenciálisan lecsúszott emberek látványa, az igazi előrelépés és társadalmi fejlődés hiánya. Nem először hallom egy-egy riport során fiataloktól a „fejlődni szeretnék” kijelentést. Vannak azonban, akik tesznek ezért saját maguk érdekében (is), míg mások iskolás éveiket követően észrevétlenül eltűnnek a sivár környezetben. Bizonyosnak tűnik, hogy Dávid nem fog az utóbbiak közé tartozni.

„Jó lenne lenyugodni, hogy ne kelljen aggódni a jövőmért” – teszi még hozzá, miközben végig tisztelettel beszél szüleitől, a velük együtt vezetett vendéglátóhely vendégeiről, helybéli, őt is viszonttiszteelő ismerőseiről, barátairól. Ezek után persze, hogy betérek majd ismét hozzá, hogy a baráti léggör, az azt erősítő – dizájnos üvegeken tündöklő – Sipichili-logótól még inkább hazainak érezhető, csípősen savanyú ízek igazán „édesebbé” tegyék a városban élve szürke hétköznapjainkat.

VIRÁGOS ELISMERÉS

Belügyminiszteri különdíjjal jutalmazta dr. Pintér Sándor belügyminiszter Ózdot a Virágos Magyarország Környezetszépítő Versenyen nyújtott kimagasló teljesítményéért. A Magyar Turisztikai Ügynökség a tervszerű zöldfelület-fejlesztésért és az évek óta tartó szakszerű virágültetésekért ismerte el városunkat a Nagykőrösön megtartott 25. jubileumi díjátadó ünnepségen. Bóta József, az Ózdi Városüzemeltető Intézmény parkfenntartási csoportvezetője elégedett az idén elvégzett munkálatokkal.

– Minden évben megpróbálunk valami újítást kitalálni. Igazi csapatmunka ez, hiszen már a téli időszakban összedugjuk a fejünket, és tervezzük. Ebben természetesen az igazgatónő és a munkatársaink is részt vesznek. Mindig figyelembe vesszük a növények igényeit. Törekszünk, hogy főleg olyan magyar nemesítésű növényeket és virágokat ültessünk, amelyek a megváltozott környezeti igényeknek is megfelelnek, vagy alkalmazkodni tudnak azokhoz.

PALETTA

Kulturális programok

DEC. 3. *Mentsük meg a Télapót!*
Olvasó

DEC. 4. *Mézeskalács-kiállítás: eredményhirdetés, kiállítás és játszóház*
ÓMI Városi Könyvtár

DEC. 6-9. *Mikulás az NFÉ-ben*
Nemzeti Filmtörténeti Élménypark

DEC. 7. *Kézművesség az Advent jegyében: karácsonyváro foglalkozás*
Ózdi Muzeális Gyűjtemény

DEC. 7. *Emberek a nagyvilágból: Dulai Lajos fotókiállítás*
Digitális Erőmű

DEC. 7. *Ózdi Szabadegyetem: Obrusánszky Borbála előadása*
Digitális Erőmű

DEC. 8-9. *Kockafeszt: Lego-terepasztalak, átszínház, börze*
Olvasó

DEC. 10. *Percek, napok, hónapok: Szentandrásy Béla könyvbemutatója*
ÓMI Városi Könyvtár

DEC. 13. *Luca napja – a magyar Halloween: izgalmas játékok, próbatételek a magyar hiedelemvilágra építve*
Ózdi Muzeális Gyűjtemény

DEC. 13. *Munkás-család-történet: Múltidéző előadás Dr. Valuch Tiborral*
Ózdi Muzeális Gyűjtemény

DEC. 14. *Kajak-kenu: sporttörténeti előadás Jf. Vass Tiborral és Kurucz Jánossal*
Ózdi Muzeális Gyűjtemény

DEC. 17. *Művészeti Műhely*
ÓMI Városi Könyvtár

DEC. 20-21. *Karácsonyi vásár*
Digitális Erőmű

DEC. 21. *Az Ózdi Erkel Ferenc Alapfokú Művészeti Iskola növendékhangversenye*
Digitális Erőmű

DEC. 21. *Kiállításmegnyitók*
Digitális Erőmű

EMLÉKEK TURKÁLÓJA

Margó néni összecsomagolta a holmit, olyan akkurátusan, ahogy azt csak a nagymamák képesek, s szólt a férjének, hogy indulhatnak. Némelyik darabot még ő vásárolta, na jó, ő finanszírozta, most pedig meg kell válnia tőlük. Emlékszel, papa, abban a pulóverben jött haza karácsonykor, mondta a férjének, aki behelyezte a csomagot az autóba, s egy biccentéssel jelezte, hogy nagyon is jól emlékszik, pláne, hogy a szentestén készült fotó kinn van a vitrinben.

Ritkán mennek bevásárolni az ózdi tesztkóba, jobb szeretik a kisebb üzleteket, de a konténereket a hipermarket elé pakolták ki, szám szerint négy darabot. Ott lehet elhelyezni a megunt vagy csak fölöslegessé vált ruhadarabokat, amelyek majd eljuttatnak a rászorulóknak. Az idős házaspár boldogan nyugtázta, hogy a Verácska holmija jó helyre kerül. Amíg az áruházhoz értek, nem is szóltak egymáshoz. A gondolataik máshol jártak, túl a hegyeken, talán a tengeren is.

Verát ők nevelték, abba most ne bonyolódjunk bele, hogy miért. Két évtizeden át. Szépen járatták iskolába, vigyáztak rá, terelgették a helyesnek vélt úton. Nem fogták szigorral, a lány mégsem maradozott ki, még a templomba is eljárt velük. Amikor az egri főiskolára, bocsánat, egyetemre került, nagyon nehezen viselték, hogy csak hétféleken láthatják. Aztán tessék: most minden megváltozott...

Ködös délután volt, november közepén már hamar sötétedik, rajtuk kívül senki nem volt a ruhagyűjtő konténerek környékén. Margó néni a piros feliratokat olvasgatta, hogy kiknek adják majd a Verácska ruháit, de csak egy telefonszámot talált. A férje lehúzta a lemezajtót, s behelyezte a csomagot a fiókba. Boldog arccal léptek be a fotocellás ajtón a bevásárlókocsival.

Vera külföldön talált munkát. Nem egyedül ment, az udvarlójával, legalábbis az öregek így mondják. Csak a legszükségesebb holmikát vitte magával, majd ott vásárolt újakat. Lesz miből. A nagy álma vált valóra. Nagyszülei hetekig sírtak, miután közölte a hírt. De mostanra belátták, ez az élet rendje. A szobáját úgy hagyták, ahogy hosszú éveken át volt, hátha havalátogat a Verácska. A másik helyiségben lévő néhány ruhadarabról a lány rendelkezett: adják oda valami ismerősnek.

A bevásárlás végeztével, nagy sóhajtás kíséretében indult a házaspár az öreg autó felé. Egy fél pillantást vetettek a konténerek irányába, mint aki búcsúzik, s a távolodó busz után tekint. Ám ekkor földbe gyökerezett a lábuk. Egy hajléktalan külsejű férfi épp magára sikerítette a Verácska kabátját, majd borgózós nevetéssel nyugtázta, hogy pont jó. Egy fiatalabb férfi farzsebéből fésűt vett elő, s a haját is megigazította. Még hangosabban nevettek. Majd egy nejlonszatyorba került a prêmes gallérú felöltő, de további sorsáról nem tudunk.

Margó néni elsírta magát. A csomagolópapír szanaszét hevert a földön. A csomag ugyanis nem minden esetben hullik a konténerbe. Most is a fiókban maradt. A tartalmát elvitték, valahol csak adnak érte valamit. Ami borra vagy cigire elég. Egy pulóvert hevert csak a széttépett papír alatt, talán siettükben felejtették ott: pont az, amit Verácska karácsonykor viselt...

AUTOPENTA
AUTÓKERESKEDÉS ÉS SZERVÍZ

3661 Ózd, Csépany út 247. Tel.: 48/471-965

Műszaki vizsga és eredetiség vizsgálat
Futóműszervíz • Klímaszervíz
• Autómentés • Biztosítás
Gumiabroncsok forgalmazása és szerelése
Gépjárműalkatrészek forgalmazása
Teljes körű szervízszolgáltatás

www.autopenta.hu
Nyitva: H.-P.: 8.00 - 16.30

premio abroncsszervíz

DUNLOP **FULDA** **Sava** **GOODYEAR**

TEHETSÉG, SZÉPSÉG ÉS BÁJ

„A tehetség és az elszántság képes akár

szupersztári magasságokba is repíteni az embert.”

Rási Zorkára ez a mondat nagyon is jellemző. Városunkban rengeteg kitűnő művész él, akik között igencsak fiatalok is akadnak. Kitűnő énekhangjáról Ózdon és térségében is hamar felismerik az énekes lányt. Szinte állandó részvevője a különböző kulturális rendezvényeknek, és tagja az ÓMI Zenés Színház társulatának is.

– Mit szeretsz az éneklésben, miért szeretsz dalolni?

– Megnyugtat, amikor énekelek. Olyankor arra gondolok, hogy nekem nem is lenne szabad semmi mást csinálnom. Szeretem éneklés közben az emberek arcát nézni, jó látni, hogy örömet okoz ez nekik.

– Melyik műfaj áll a legközelebb hozzád?

– Szeretek verseket mondani, a könnyűzene több ágában is szívesen mozgok, de a legnagyobb kedvencem a musical és a színház. Ezekben érzem magam a legjobban.

Fotó: Gálos Mihály Samu

– Ki a kedvenc előadód, énekesed?

– Nagyon színes a paletta. Magyar előadók közül a legnagyobb kedvenc Bereczki Zoltán, de Szeder és a Lóci játszik is nagy favorit. És ne felejtjük Majkát, akinek a dalai szintén nagyon tetszenek. Külföldiek közül Zaz, a különleges hangú francia énekesnő, Lara Fabian, Cher és Barbara Streisand. Nagyon szeretem a divákat!

– Milyen a színpadon szerepelni? Nem félsz, izgulsz?

– A világ legjobb érzése. A színpadon otthon érzem magam. Akár egyedül vagyok fent, akár másokkal együtt, jó ott lenni és a

közönségnek játszani. Az izgalom csak addig tart, amíg a színpadra nem lépek. Érdekesség, hogy Szegeden játszottam egy gyerekmusicalben több gyermekszínessel, rajtuk is ezt láttam: a színpadra érve mintha egy kapun lépnénk át.

Fotó: Gálos Mihály Samu

– Szerinted mi a siker titka az előadóművészetben?

– Alázat, gyakorlás, szorgalom, tehetség, amit mindig el is szoktak mondani. Sok időbe telik ez, amit mások esetleg pihenésre használhatnak, de nem panaszkodom, mert legtöbbször feltölt az éneklés vagy a felkészülés egy-egy előadásra. Azért néha elég fárasztó is tud lenni.

– Több versenyen is részt vettél már. Ezek milyenek voltak, hogyan élted meg?

– A tanulmányi, versmondó és népdaléneklési versenyeken kívül idén két nagy megmérettetés is jutott. Ezekre azért jelentkeztem mert szerettem volna nagy színpadokon is fellépni. Az első a Nemzeti VERSeny, ami tavasszal kezdődött. Ez egy háromfordulós szavalóverseny, amire négyen is jelentkeztünk a városból, hárman a döntőig jutottunk. Ott végül bronz minősítést kaptam, nagyon szép eredménynek érzem. Sokat lehetett tanulni a vers műfajáról ezen a versenyen. A másik a Miskolci Nemzeti Színház tehetségkutatója, a Miskolc's Got Talent. Ez egy hirtelen ötlet volt, szerettem volna egyszer a miskolci deszkákon is énekelni. Nem is mertem remélni, hogy megnyerem ezt a versenyt.

– Milyen volt a Miskolc's Got Talent?

– Ekkor jutottam először a miskolci kulisszák mögé, izgalmas volt látni,

ahogyan ez a profi gépezet működik, emellett – mivel ez a színház az egyik kedvencem – sok, általam nagyon kedvelt színházi szakemberrel, színésszel találkozhattam. Értékeléskor Béres Attila és Szócs Artúr is nagyon megdicsért (a darab rendezői sallang- és manírmertesnek nevezték a fiatal leányzó produkcióját – a szerk.). Boldog vagyok, hogy bejutottam ezzel a Hello Dolly!-ba.

– Mit vársz ettől? Milyen játszani a Hello Dolly!-ban?

– Óriási élmény együtt dolgozni Seres Ildikóval, Nádasy Erikával, Rózsa Krisztiánával, a színház minden egyes művészeivel, Szócs Artúr rendezővel. Mindenki nagyon kedves velem, könnyű volt megtalálni a helyemet közöttük. A Hello, Dolly! egyébként is az egyik kedvenc musicale, így érthető, hogy a próbáknak és az előadásoknak is minden percét szeretem. Nagyon várom az előadások estéit.

Fotó: Gálos Mihály Samu

– Mit tanácsolnál a hozzád hasonló fiatal előadóknak?

– Talán még fiatal vagyok, hogy én adhasak tanácsokat, de a szorgalom és a kitartás mellett fontos az is, hogy tegyenek meg mindent a céljaik elérése érdekében.

Az énekes pacsirta bájáról ismersz meg. A tehetség utat tör magának, de mint mindenhez, ehhez is rengeteg gyakorlás kell, nem elég csak az adottság. A végtelenül szerény, törekény, de határozott és kitartó leány a jövőben akár ékköve is lehet az ózdi kultúrának.

NŐI LAPOZÓ

A női lélekről, nem csak nőknek

Julis néni napok óta rosszul érezte magát, pedig a gyógyszereit – mind a negyvenhetet – pontosan szedte. Egyszer sem hagyta ki az orvosi ellenőrzéseket. Most mégis napok óta rosszul volt. Úgy gondolta, végez egy nagyobb beruházást, és beutazott a közeli kisvárosba, ott is a patikába, és vett magának egy új vérnyomásmérőt.

Amint hazaért, meg is lett a rosszulletének az oka: vérnyomása az egekben tanyázott! Már napok óta, hiába szedte rendszeresen a gyógyszereket – mind a negyvenhetet! Másnap újra beutazott a közeli kisvárosba, és remegő szájjal kereste fel az orvost. Nemcsak a testi panaszok miatt remegett a szája széle, hanem azért is, hogy időnap előtt látogatta meg a nála egykét évvel idősebb doktor! Pedig hiába remegett. Nem történt semmi.

Julis néni gondban volt, no meg tisztában azzal, hogy nem maradhat így, magas vérnyomással, annak ellenére, hogy rendszeresen szedi a gyógyszereit – mind a negyvenhetet –, keresnie kell egy specialistát.

Szerencsére – no meg az ismerősöknek hála – a kisváros melletti nagyvárosban talált is egyet, aki hozzáértő gonddal beállította a vérnyomását, kapott két új gyógyszert, és elvett tőle négy másikat. Juliska néni boldogan utazott haza a kisváros melletti falucskájába, és rendszeresen szedni kezdte az új gyógyszereit a megmaradt régiék mellett, most már csak negyvenötöt.

A kisvárosi doktor – aki egykét évvel volt idősebb Julis néninél – rezignált arccal vette tudomásul az új orvosi utasításokat, s fejet hajtva a nála fiatalabb nagyvárosi specialista tudása előtt, megírta az új gyógyszereket. Csak annyit fűzött az esethez, hogy már ő is mondta Julis néninek, hogy szednie kellene valami új vérnyomáscsökkentőt. Juliska néni persze nem mert megmondani a doktornak, hogy igen, emlékszik rá, de receptet, új gyógyszerrel soha nem kapott. Hát mégis kicsoda ő, csak egy kis falusi néni, aki nem száll szembe a tanult emberekkel.

Julis néni csendben elégedt tovább kis falucskájában, havonta beutazott a közeli kisvárosba a doktorhoz, és félévente a kisváros melletti nagyvárosba a specialistához, s közben rendszeresen szedte a gyógyszereit – mind a negyvenötöt. Míg egy meleg nyári napon újabb problémára nem lett figyelmes: bokája óriásira duzzadt!

De ez már egy másik történet.

B. Zsóka

1	2	3	4	5	T	6	7	8	9	10	11	
12						13						14
15					16					17		
18		19		20				21	22		23	
24			25				26			27		
28			29			30				31		
32		33		34	35				36		37	
38			39					40		41		
	42		43				R					

VÍZSZINTES MEGHATÁROZÁSOK

1. Decembéri városi program első rész . 12. Katedrálisról ismert francia város. **13.** Izzadság. **15.** Aranykorona röv. **16.** ... Hari, kémnő volt. **17.** Szakképző iskola röviden. **18.** Téli sport. **20.** Íróklub. **21.** Szkandium vegyjele. **23.** Fél perc! **24.** Körültekintéssel eljáró. **28.** Levéltávirat röviden. **29.** Berkélium vegyjele. **30.** Európai Gazdasági Térség. **31.** Néhai magyar színész (Lajos). **32.** Szemmel érzékel. **34.** A fény kísérője. **37.** South Park röv. **38.** Donald Trump helyetese. **40.** Magyar méltóság volt a kettős fejedelemség idején, a honfoglalás előtt. **42.** A tallium vegyjele. **43. Decembéri városi program második rész.**

FÜGGŐLEGES MEGHATÁROZÁSOK

1. Szilágyi ..., az első Santuzza magyar szoprán (1861-1918). **2.** Mély nyakkivágású női ruha. **3.** Római 6. **4.** Futómadár, Ausztrália hivatalos madara. **5.** Narancshéj! **6.** Olimpiai bajnok atléta, 50 km gyaloglás 1988 SZU. **7.** Diszkoszt hajtít. **8.** Nagy tömegben bocsát ki magából. **9.** Téli sport. **10.** A Pál utcai fiúk vezére (Feri). **11.** Patina. **14.** Folyadék kis tömegben távozik. **16.** Plusz. **19.** Vas megyei község. **20.** Finoman erotikus, sikamlós. **22.** Kalcium. **25.** Végrehajtó Bizottság. **26.** Fekvőhely. **27.** Növényi szár alsó része. **33.** Telefon röviden. **35.** Duplán disznóhang. **36.** Ótóriai ital. **39.** Gyümölcsnedv. **40.** Tömeg mértékegység. **41.** Népgazdasági Tanács.

Készítette: Derencsényi Béla

BEKÜLDENDŐ A SZERKESZTŐSÉG CÍMÉRE (3600 ÓZD, BRASSÓI ÚT 2., E-MAIL: INFO@OZDIMEDIA.HU), VAGY BEDOBHATÓ AZ ÉPÜLET BEJÁRATÁNÁL ELHELYEZETT POSTALÁDÁBA A VÍZSZINTES 1. ÉS A VÍZSZINTES 43. SOROK MEGFEJTÉSE. BEKÜLDÉSI HATÁRIDŐ: 2018. DECEMBER 6. (CSÜTÖRTÖK). A BORÍTÉKRA, VAGY A LEVELEZŐLAPRA KÉRJÜK RÁÍRNI: KERESZTREJTÉVNY. A HELYES MEGFEJTÉST BEKÜLDŐK EGYIKE ÉRTÉKES AJÁNDÉKCSOMAGOT KAP. A NYEREMÉNY ÁTVEHETŐ SZERKESZTŐSÉGÜNKBEN, MUNKANAPOKON 8-16 ÓRA KÖZÖTT. A 8. SZÁMBAN MEGJELENT REJTVÉNY HELYES MEGFEJTÉSE: OTT VAGYUNK HELYBEN, TÉRBEN, IDŐBEN! NYERTES: GYULAI MIHÁLYNÉ, ÓZD. GRATULÁLUNK!

VISSZHANG
ÓZDI MAGAZIN

IMPRESSZUM

ISSN 2559-947X / VISSZHANG ÓZDI MAGAZIN / MEGJELENIK MINDEN HÓNAP UTOLSÓ SZERDÁJÁN, 15.000 PÉLDÁNYBAN / KIADÓ ÉS SZERKESZTŐSÉG: 3600 ÓZD, BRASSÓI ÚT 2. / TEL.: 48/572-114, E-MAIL: INFO@OZDIMEDIA.HU KIADJA AZ ÓZDI KOMMUNIKÁCIÓS NONPROFIT KFT. FELELŐS KIADÓ: A KFT. ÜGYVEZETŐJE /FŐSZERKESZTŐ: BUKOVINSZKY ZSOLT(BUKOVINSZKY@OZDIMEDIA.HU) / TÖRDELÉS ÉS DESIGN: CSOMOR GERGŐ (CSOMOR.GERGO@HOTMAIL.COM)

SZEMÉLYI KÖLCSÖN HITELKIVÁLTÁSRA ÉS SZABAD FELHASZNÁLÁSRA

300.000,- FT-TÓL 7.000.000,- FT-IG

MÁR NETTÓ 68.000,- FT

BANKSZÁMLÁRA ÉRKEZŐ JÖVEDELEMTŐL

példa: 500.000,- Ft 5 évre 10.029,- Ft-tól
1.000.000,- Ft 5 évre 19.817,- Ft-tól
3.000.000,- Ft 7 évre 50.775,- Ft-tól

ÉRDEKLŐDNI: 06/30/379-33-77

A tájékoztatás nem teljeskörű!

A FUTBALL EGYSZERŰ JÁTÉK

VÁRHIDI PÉTER, AZ ÓZDI FOOTBALL CLUB

UTÁNPÓTLÁSÁNAK SZAKÁGVEZETŐJE

Várhidi Péter neve bizonyára ismerősen cseng azok számára, akik figyelemmel követik a hazai futball történetét. Vezetőedzőként 1997-ben vette át az Újpestet, és abban a szezonban bajnokságot is tudott nyerni a lilákkal. 2006 és 2008 között a felnőtt válogatott

szövetségi kapitányaként tevékenykedett. Azóta több egyesületnél is megfordult különböző pozíciókban, november 1-je óta pedig az Ózdi FC utánpótlásának szakágvezetője. Hivatalos bejelentésének napján beszélgettünk a szakemberrel.

– Jártál már korábban Ózdon pályafutásod során?

– Természetesen jártam, még hozzá játékosként. Azt nem tudom megmondani, hogy utoljára melyik évben. A Kohász ugye többször volt NB2-es, és én is játszottam a másodosztályban, vagyis voltam itt ellenfélként.

– Nemrég még az NB2-es Mosonmagyaróvár vezetőedzője voltál. Hogyan vezetett az utad hozzánk?

– Tulajdonképpen egyszerű a képlet. Azelőtt egyébként hosszú időn keresztül nem is vállaltam vezetőedzői feladatot. Velük bravúrt kellett végrehajtani azzal, hogy egy teljesen új csapattal bent kellett maradni, és ezt a célt teljesítettük is. Tudni kell, hogy a meghatározó játékosok folyamatosan hagyják el a klubot, hiszen a profik között a legkisebb költségvetéssel rendelkeznek. A következő szezonban már nem voltunk egy hullámhosszon az elnök úrral. Nyilván az is közrejátszott, hogy elég karakán ember vagyok, és nem hagyom, hogy beleszóljanak a dolgaimba. Végül megszaktítottuk a kapcsolatot.

Ezután nem telt el egy nap, és Gál László megkeresett. Régóta ismerjük egymást, hiszen én az Újpestnél, ő pedig a Ferencvárosnál volt, de ettől függetlenül a tiszteletet mindig megadtuk egymás felé. Először telefo-

non egyeztettünk, majd személyesen is eljöttem megnézni a körülményeket. Úgy gondolom, hogy nem a megállapodás itt a nehéz, hanem a végcél és az elképzelések összeegyeztetése. Gálhidi Gyuri a csapattársam volt a BVSC-ben, Zoran Kunticcsal pedig együtt dolgoztunk a Szigetszentmiklósnál, így jól ismertem az itteni közeget. Végül arra jutottunk, hogy megpróbáljuk együtt.

– Pontosan mi lesz a feladatod az Ózdi FC-nél?

– Csak az utánpótlással fogok együtt dolgozni, a felnőtt csapathoz nem lesz közöm. Az a Zoran dolgoz. Sok mindenbe belekóstoltam már vezetőként, és belelátam az utánpótlás kérdésébe is. Azt gondolom, nagyon jól tudjuk, miért tart itt ma a magyar futball. Lehetne előrelépni, csak keveset mozgósítanak érte. Szeretnénk olyan szinten dolgozni, hogy innen tehetségek kerüljenek majd ki.

– Ha a megyei bajnokságban feltűnik egy tehetséges játékos, felfigyelnek rá, és 15-16 évesen megkapja a megfelelő képzést, eljuthat a nemzeti tizenegyig? Egy egyszerű ózdi fiatalnak van reális esélye a válogatottságra?

– Szerintem van reális esélye, de a 16 éves kor már késő. Azt gondolom, soha nem a realitás talaján mozgunk, hanem vágyálmodokat kergetünk a magyar futballban. Lényegében nem az alapjairól, hanem fölülről építjük a piramist. Az a véleményem, hogy a tehetségek most is megszületnek, mint annak idején Puskás Öcsiék, csak a szülők nem irányítják őket a labdarúgás irányába. Ennek következtében nem kapják meg gyerekkorban a megfelelő képzési formákat. Gyakorlatilag egy játékosnak 14 éves korára mindent tudnia kell a sportágról, tehát ebben a korosztályban kellene nagyon sokat előrelépni. Ehhez megfelelő kiválasztás,

szülői háttér, türelem, gondolkodás és tehetséggondozás kell.

Ha megnézem annak az Újpestnek a keretét, amely kilenc bajnokságot nyert, a játékosok nagy része nem az Újpestben nevelkedett, hanem kisebb csapatokból szedték össze őket. Például a Bene Ferit mindenki ismeri – ő marcali, ami mennyivel nagyobb, mint Ózd? A futball egy egyszerű játék, és nagyon szépen meg lehet teremteni a jövőképet. Kí lehet választani a tehetségeket, és el lehet juttatni őket arra a szintre, hogy belőlük „sztárijátékos” lehessen.

– A magyarok tudnak majd valaha eléggé türelmesek lenni a fiatalok válogatottsá váló beépítésével?

– Azért nagyon nehéz a sztárokat kinevelni magyar szinten, mert a saját közegében látható, hogy mire képes. Ezután feljebb kerül, eljut mondjuk az NB1-ig, vagy nemzetközi szintre, és nagyon sokat kell fejlődnie. A magyar válogatott jelen pillanatban nem tud dominálni a mérkőzéseken, legalábbis az esetek nagy részében. Például egy holland válogatott termelte a jobbnál jobb játékosokat, mint Robben vagy van Nistelrooy. Ők dominánsak tudtak lenni a saját klubjukban is, ezáltal eljutottak nemzetközi klasszis szintre. Róluk szinte senki nem kérdezi meg azt, hogy milyen jól tudnak védekezni.

Ezzel szemben a magyar válogatottban kis túlzással még a Szalai Ádámnak is kell védekeznie. Ezért jóval nehezebb azt a pluszt hozzátenni, mivel ők nem egy térfélen, hanem teljes pályán játsszák a labdarúgást. Vegyük példának a Barcelonát. Szinte a meccs nyolcvan százalékát az ellenfél kapuja előtt tölti. Egy gyengébb teljesítményű csapatnak ezzel szemben vissza kell mennie védekezni, és 70-80 méteren kell felépíteni a támadásokat.

„A LELKESEDÉS DIKTÁLJA AZ IRAMOT, DE A KITARTÁS ÉRI EL A CÉLT!”

HARMADSZOR IS ÓZDI FUTÓNAPOK

Amikor megemlítem a futást az embereknek, általában kétféleképpen képzelhetik el, amiről beszélek.

Az egyik, amikor úgy gondolják, mi sem könnyebb, mint egymás után tenni a lábat, szabadnak lenni, mint a madár, csak úgy lobog az ember haja a szélből. A másik, akinek valahogy úgy játszódik le a lelki szemei előtt, hogy minden lépés kín, szúr az oldala, kapkodja a levegőt, sőt fulladozik, izzad. Sokaknak az általános iskolás testnevelésórákon való kötelező körök lefutása, vagy éppen azoknak ellógása okozott nagy kihívásokat, és ezek az élmények olyan mély nyomokat hagytak

bennük, hogy örökre elkönyvelték pokoli tevékenységnek ezt a mozgásformát. Nekem egy évig tartott, mire megállás nélkül le tudtam futni hat kilométer háromszáz métert, vagyis tíz kört a stadionban. Most nem fogom felsorolni, miért érdemes ezt a sportot választani, inkább igyekeztem lehetőséget teremteni, hogy megmutassam mindenkinek, és a saját bőrükön érzékeljék, pontosabban lábukon, hogy egymást motiválva sok mindenre képesek. Mert ez így van! Tapasztaltam. A „három té” mindenkire igaz. Most álljunk a tükör elé és alkalmazzuk: Több Telik Tőlünk!

A KEZDET

Az Ózdi Futónapok ötlete még 2015 januárjára vezethető vissza, amikor Dancsok Tamás futóversenyre invitálta az Ózdi Városi Televízió műsorvezetőjét, vagyis engem. A feladat tíz kör teljesítése volt a Városi Stadion salakos pályáján, a lehető legrövidebb idő alatt. Április elsején meg is mérettettük magunkat egymással, bár a viadalból Tamás került ki győztesen, de célba érkezésünk után ellenfelekből szövetségesekké váltunk, és egy olyan kezdeményezést indítottunk útjára, amely a mai napig megmozgatja a város lakosságát. A helyi fiatalember egyébként azóta is főtámogatója a rendezvénynek.

A „VERSENY”

A futónapok programsorozat tulajdonképpen nem verseny, pontosabban nem kell harcba szállnunk másokkal, csak és kizárólag önmagunkkal. A szervezők persze jutalmazták a leggyorsabbakat, de ez csupán motivációként szolgál. A három alkalom remek lehetőség arra, hogy időről időre felmérjük képességeinket, megbizonyosodjunk fejlődésünkről. Cél a rendszerességre ösztönzés. Minden futó, aki negyvenöt perc alatt teljesíti a tíz kört, sorsoláson vesz részt. Emellett aki mindhárom állomáson jelen van, megháromszorozza esélyeit a fődíj elnyerésére.

A SZERVEZŐK

Az Ózdi Városi Televízió mellé az Ózdi Sport- és Élményközpont munkatársai és az Ózdi Technóc Futó Club tagjai már a kezdetekkor odaálltak, sőt az idő elteltével egyre több helyi vállalkozó állt az ügy mellé. Nekik köszönhető, hogy a résztvevők az élményen túl tárgyi nyereményekkel is gazdagodhatnak. A rendezvény ingyenes, próbára tenni magad semmibe nem kerül, és biztos, hogy nem térsz haza üres kézzel.

A FELKÉSZÜLÉS

Idén augusztusban közösségi futás indult Ózdon a Magyar Fitness és Egészségfejlesztési Szövetség égisze alatt, amelynek szintén a Városi Stadion ad otthont. A program helyi házigazdája, Vanczák Attila a hét negyedik napján délután hat órakor várja, azokat akik még csak most ismerkednek a futással. Akik részt vesznek a csütörtöki alkalmon, egészen biztosan megfelelően felkészülnek a III. Ózdi Futónapokra, amely idén szeptembert 28-án kezdődött, de október 26-án is megrendezték.

A BEFEJEZÉS

A program záró állomása november utolsó péntekén, vagyis 30-án délután hat órakor rajtol a sportlétesítményben, ahol az emléklapokon túl befutóérem is várja a célba érkezőket, és gazdára talál majd a két, egyenként harmincezer forint értékű, futócipő-vásárlásra jogosító utalvány is. De véletlenszerű, rajtszám szerinti sorsolás útján egyéb ajándékok is megnyerhetőek.

A TÁMOGATÓK

Piramis Kft., Scitec Nutrition Vitamin és Fitness Szaküzlet, Lonax Bt, Csernusné és Vargáné Optika Fotó Bt, Sri Chinmoy Alapítvány, TESCO, Kamilla Gyógyszertár, Ózdi Súlyemelő és Fitness Club, Barna Richárd, BioTEch USA ózdi forgalmazója a Gyógynövény-Illetszer Szaküzlet, Fröhlich Tamás, Sportkrono.hu, MONOPTIKA, Hotel Ózd, Vegas Műszaki Bolt, Lux Optika Bt., Ózdi Technóc Futó Club, Ózdi Sport-és Élményközpont Nonprofit Kft., Ózdi Kommunikációs Nonprofit Kft.

Toth Alexandra